

רע"פ 3383/13 - אלפרד מור נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3383/13

לפני: כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: אלפרד מור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מתאריך 7.1.2013 ב-ע"פ 45556-11-12 (כב'
השופט כ' סעב)

תאריך הישיבה: י"ב בשבט התשע"ד (13.01.14)

בשם המבקש: עו"ד סמיר חורי

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

פסק - דין
השופט ח' מלצר:

1. לפנינו בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מתאריך 7.1.2013 ב-ע"פ 45556-11-12 (כב' השופט כ' סעב), שבגדרו התקבל ערעור המשיבה על הכרעת-דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: בית המשפט לתעבורה) מתאריך 11.10.12 ב-ת"ד 11880-08-10 (כב' השופט ש' יציב), כך שזיכוי המבקש מעבירה של נהיגה בשכרות כמשמעותה בסעיפים: 62(3), 39א, 64ב(א) ו-64ד(א) לפקודת התעבורה

עמוד 1

[נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה) - בוטל, והוא הורשע בעבירות הנ"ל. כן קוימה הרשעתו של המבקש בעבירה של גרימת תאונת דרכים עקב סטייה בקלות ראש מנתיב נסיעה - עבירה במשמעות סעיפים 262(2), 38(2) לפקודת התעבורה ולפי תקנות: 21(ב)(2) ו-40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 - נותרה בעינה.

נוכח תוצאה זו - הוחזר הדין לבית המשפט לתעבורה הנכבד, על-מנת שיגזור את דינו של המבקש בשנית.

2. בית המשפט לתעבורה, לאחר שהתיק חזר אליו, השית בתאריך 21.3.2013 על המבקש את העונשים הבאים: פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 28 חודשים בניכוי 2 חודשי פסילה מנהלית - וזאת חלף 7 חודשי פסילה שהושטו על המבקש במקור (בצד 2 חודשי פסילה מנהלית); 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים (כשהתנאי הוא שהמבקש לא יעבור את העבירה של סירוב לתת דגימת אוויר נשוף, או דגימת דם לפי דרישת שוטר, או עבירה של נהיגת רכב כשהוא פסול מלקבל, או מלהחזיק ברישיון נהיגה); פסילה על תנאי של 3 חודשים, למשך 3 שנים מלקבל, או להחזיק ברישיון נהיגה. כן הושת על המבקש קנס בגובה 4000 ש"ח.

3. המבקש מפנה את בקשתו פה אך ורק כנגד עצם הרשעתו בבית המשפט המחוזי הנכבד בעבירה של נהיגה בשכרות, כאשר הדבר עולה לשיטתו בקנה אחד עם החלטת חברנו, השופט א' שהם (מתאריך 14.3.2013) - למחוק בקשת רשות ערעור קודמת שהגיש המבקש (רע"פ 1084/13), כאשר באותה החלטה הודגש כי אם יהיה בדעת המבקש לערער גם על חומרת העונש שהושת עליו בבית המשפט לתעבורה הנכבד (לאחר שהדין הוחזר אליו, בעקבות פסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד), יהיה עליו להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד.

המבקש לא ציין בבקשתו המקורית שלפנינו את החלטתו של השופט א' שהם, ב-רע"פ 1084/13 הנ"ל, אלא איזכר אותה בהליכי ביניים מאוחרים יותר שהתנהלו במכלול. בהקשר זה נוסף עוד כי עונש הפסילה שהושת על המבקש - לא עוכב בסופו של דבר על פי בקשתו מאחר שהסתבר כי הוא לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו כנדרש (ראו החלטות בית משפט זה מהתאריכים: 18.8.2013, 25.8.2013, 8.9.2013, 2.12.2013).

4. ליבת המחלוקת שניטשת בין הצדדים בגדרי בקשת רשות הערעור כאן, כפי שזו באה לידי ביטוי בטענותיהם בכתובין והן בדיון שהתקיים בפנינו בתאריך 13.1.2014 - נעוצה במסקנות השונות אליהן הגיעו שתי הערכאות הקודמות הנכבדות, באשר לתחולתו של ע"פ 1641/04 ליון נ' מדינת ישראל, פד"י נט(3), 785 (2004) (להלן: הלכת ליון; זו דנה בחובה המדורגת בביצוע חיפוש על גופו של אדם - כאשר חיפוש חיצוני יועדף תחילה על חיפוש פנימי) - על עניינו של המבקש. המבקש סמך את בקשתו פה (לה הוא רצה לשוות נופך של בקשה עקרונית) - על מסקנותיו של בית המשפט לתעבורה הנכבד. זה הסיק ממכלול חומר הראיות שעמד בפניו כי למבקש לא הוצגה האפשרות כי תבוצע בו בדיקת נשיפה טרם שסירב לבצע בדיקת דם, ולפיכך לא היה מקום להרשיעו בעבירה של נהיגה בשכרות, זאת בשים לב להלכת ליון. המדינה מצדה תלתה את יהבה בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד (מתאריך 7.1.2013), אשר הסיק מחומר הראיות, כי המבקש סירב, בשתי הזדמנויות, למסור בדיקת דם ולבצע בדיקת נשיפה קודם. בהתאם נקבע כי קיימת פה תחולה לסעיפים: 64(א) ו-64(ב) לפקודת התעבורה, העוסקים בסמכויות שוטר להורות, בין השאר, על מתן בדיקת דם ובדיקת נשיפה וכן לסעיף 64(א) לפקודת התעבורה, היוצר חזקה חלוטה של נהיגה בשכרות בהתקיים סירוב למתן דגימה לפי דרישת שוטר כאמור.

5. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור, בחומר שצורף לה ובתגובת המשיבה לבקשה (בצד השלמת טיעון שהגישה) ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון שנערך בפנינו בתאריך 13.1.2014, הגענו לכלל מסקנה כי דין בקשת רשות הערעור להידחות. הנימוקים למסקנתנו זו יובאו מיד בסמוך.

6. הלכה נקוטה היא כי בית משפט זה יעניק רשות ערעור לדיון "בגלגול שלישי" במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (עיינו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)).

בעת הדיון הוברר כי השגותיו של המבקש מופנות פה למעשה כנגד ממצאים עובדתיים - בסוגית סירובו של המבקש לבצע בדיקת נשיפה טרם סירובו לבצע בדיקת דם, כמו גם כנגד קביעות שבשיקול דעת, הנוגעות לדרך היישום של הלכת לויין ושל סעיפים: 64ב(א), 64ב(ב) ו-64ד(א) לפקודת התעבורה ותחולתם על המבקש, בנסיבות.

7. אין מקום לדידנו להיעתר לטענותיו הנ"ל של המבקש, על שני היבטיהן:

(א) בא-כח המבקש לא חלק למעשה בדיון על-כך שהמבקש סירב תחילה לבצע בדיקת נשיפה, וזאת באמתלה שהקיא באותה העת. יתר-על-כן נמצא כי המבקש הועמד בסעיף 8 לדו"ח הפעולה שנערך בזירת התאונה, על כל המשמעויות המשפטיות הנובעות מסירובו לבצע בדיקת נשיפה.

(ב) המסקנה הנ"ל (לפיה המבקש סירב לבצע בדיקת נשיפה שהוצעה לו בתחילת מגעיו עם המשטרה) - מיתרת את הדיון בתחולת הלכת לויין.

נוכח האמור עד כאן - אין בהשגותיו האמורות של המבקש כדי להצדיק מתן רשות ערעור לדיון ב"גלגול שלישי".

8. העולה מן המקובץ מלמד שהן מבחינת ההלכה בנוגע למתן רשות ערעור לדיון "בגלגול שלישי", והן מבחינת נסיבותיה של הבקשה שלפנינו - אין מקום לקבל את בקשת רשות הערעור. לפיכך - בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשע"ד (23.1.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט